

saa vidt, at man forlanger, at den Udtrækning af Tænder, som ogsaa ifølge vort Forslag maa finde Sted, hvis der er Misdannelser eller lignende, skal foretages af en Dyr læge. Det er ret meningsløst at indføre saadant noget i Lovforslaget. Forholdet er dette, at der er ikke noget Menneske, der kan se i Munden paa en Hest, om en Tand er faldet ud af sig selv eller fjernet ved Magt. Det kan ikke kontrolleres, og derfor finder vi det meningsløst at forbyde at trække Tandene ud. En anden Sag er det, om en Tand fjernes et Aar for tidligt; det kan man konstatere.

Derimod er vi ogsaa fra Mindretallets Side enige i at forbyde Kupering af Heste. Jeg ved vel, at der har lydt Røster, særlig fra det større Landbrug, i anden Retning, og jeg ved vel, at det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) stiller Forslag om, at Forbudet [mod Kupering skal udgaa af Lovforslaget, han ønsker fremdeles Tilladelse til at kupere Heste. Vi ønsker det ikke fra vor Side. Vi tror ikke, der lides noget nævneværdigt økonomisk Tab for det danske Landbrug ved dette Forbud, og vi mener, det er Dyrplageri at hugge en større eller mindre Del af Hestens Hale. Selve Operationen er efter vor Mening Dyrplageri, og det er ogsaa Dyrplageri, at Hesten mangler Halen til at vifte Fluer og lignende bort med. Kupering sker heller ikke i ret stor Udstrækning her i Landet. Kommer man f. Eks. til Randers Marked, ser man, at alle Heste, i hvert Fald Heste af nogen Værdi, staar med smukke, lange Haler. Det falder ikke Bønderne ind at hugge Halerne af. Man mener endda, at Hestene er mindre værdifulde, hvis Halen hugges af dem. Lad saa være, at man i Udlandet finder dem mere værdifulde, naar de mangler en Del af Halen; saa kan man foretage Kuperingen der. Men jeg tror ikke, at der, hvis det bliver gjort herhjemme, kommer flere Penge ind af den Grund, og derfor ser jeg ikke nogen Fare ved at forbyde Kupering af Heste, men skal anbefale at stemme imod det af det ærede Medlem for Ærø stillede Ændringsforslag.

Hvad angaar de øvrige Detailbestemmelser i Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1, mener jeg, at de enten er overflødige eller kan optages og vil blive optaget i Købstædernes Politivedtægter, eller ogsaa indeholdes de i Virkeligheden i Lovforslagets § 1, som efter min Mening er en udmærket Paragraf, og som i Virkeligheden kan række ret vidt i Henseende til den nødvendige Dyrbeskyttelse her i Landet.

I det hele taget mener jeg, at Lovforslaget, som det er forelagt, giver det, vi har behov for som Værn for Dyr, og faar det den Affattelse, som det vil faa, hvis vore Ændringsforslag vedtages, vil vi faa et Lovforslag, som vil møde Velvillie ude i Befolkningen, og som Befolkningen vil hjælpe til at faa gennemført og overholdt. Jeg tror ikke, vi skal gaa videre. Derved vil der vækkes Uvillie i Befolkningen, og Loven vil vanskeligere blive gennemført i Praksis, hvis det skal ske mod store Dele af Befolkningen, end naar det kan ske med det store Flertal af denne. Derfor maa jeg fraraade at stemme for de yderligere Detailbestemmelser, som Flertallet under Nr. 1 foreslaar, men skal altsaa anbefale at stemme for det største Mindretals Ændringsforslag under Nr. 4 og for Ændringsforslag Nr. 5, [hvorefter man kan fratage Folk, der har gjort sig skyldige i grov Mishandling af Dyr, Retten til at slagte, vel at mærke fratage dem denne Ret ved Dom, og ligeledes at stemme for Ændringsforslag Nr. 7, hvorefter Straffen for Overtrædelse af §§ 2 og 5 nedsættes til Bøder fra 10 til 500 Kr. Den Straf, der er fastsat i Lovforslagets § 1, Bøder fra 20 til 4,000 Kr. eller Fængsel, synes jeg er for høj for Overtrædelse af de mindre væsentlige Bestemmelser i Lovforslaget, og derfor har Udvalgets Flertal enedes om at sætte Straffen til Bøder fra 10 til 500 Kr. Endelig anbefaler jeg at stemme for Ændringsforslag Nr. 10, hvorved Justitsministeren bemyndiges til at sætte Loven i Kraft paa Færøerne i det Omfang, han finder forsvarligt og rimeligt.

Sporon-Fiedler: Det har fra forskellige Sider været anført, at man ansaa dette Lovforslag for overflødigt. Deri kan jeg aldeles ikke samstemme. Jeg erkender, at Dyrplageri meget sjældent finder Sted her i Landet, og at man ogsaa med de nuværende Lovbestemmelser kan ramme Dyrplageri; men det er i alt for høj Grad underkastet et Skøn, og jeg hilser det derfor med Glæde, at man har fremsat et saadant Lovforslag, og finder, at Lovforslaget er blevet meget vel behandlet i Udvalget, og at Ændringsforslagene, i hvert Tilfælde mange af dem, er i allerhøjeste Grad betimelige.

Jeg skal ikke nærmere udtale mig om mit Standpunkt til Kupering. Det har jeg gentagne Gange haft Lejlighed til. Jeg har ikke fraveget mit Syn paa den Sag, at jeg anser det for urigtigt at give Hundredetusinder af Kroner ud for et For-